

[Fr. Dalgaard.]

plejeloven, som følger af Vedtagelsen af de omtalte Lovforslag, er sket den reelle Forandring, at man for Gældsbreves Vedkommende afskaffer den saakaldte hurtige Retsforfølgning, der afskærer Skyldneren fra at komme frem med ret mange Indsigelser, og jeg tror, at man uden nogen Risiko kan afskaffe den. Den Retsforfølgning, vi har i vore Dage, er anderledes hurtig end i sin Tid, da man for over 100 Aar siden indførte disse særlige Regler for Gældsbreve. Jeg tror, at det er rigtigt, at den almindelige Retsforfølgning ogsaa anvendes ved Gældsbreve.

Om samtlige Lovforslag gælder det, som jeg sagde før, at de for det første er udarbejdet af en sagkyndig Kommission; desuden har de været forelagt alle Myndigheder og Institutioner, som kan have Interesse af denne Lovgivning. Saa vidt man kan se, har disse billiget dem. Der er maaske sket nogle Rettelser, idet man netop har taget Hensyn til visse Henstillinger fra saadanne Institutioner og Myndigheder, men som Lovforslagene foreligger nu, kender man dem rundt omkring, og man maa formodes at være indforstaaet med, at dette Lovkompleks gennemføres. Ud fra dette og ud fra, at Samfundslivet som Helhed sikkert har Brug for dem, anbefaler jeg Lovforslagene til hurtig Fremme.

Duborg: De foreliggende 5 Lovforslag — de 4 alle under Punkt 3 paa Dagsordenen og det næste som en særskilt Sag paa Dagsordenen — forstaaer jeg paa Formanden vi har Ret til at behandle under eet. Det gælder om dem alle, at de er en videre Udbygning af den fællesskandinaviske Lovgivning paa det civilretlige Omraade. En saadan Udbygning kan ikke blot i Almindelighed ventes at blive modtaget med Sympati og Glæde, men det er ogsaa et praktisk Fremskridt, at vi paa dette Omraade og efterhaanden forhaabentlig paa videregaaende Omraader faar en fælles Lovgivning for de skandinaviske Lande i alle saadanne civilretlige Spørgsmaal. De Love, der skal afløses, er af saa gammel Dato som helt tilbage til 1798; det vil derfor sikkert ogsaa indses, at Ændringerne i Erhvervslivet og Pengeforholdene er saa omfattende, at en Modernisering af Lovene maa være paa sin Plads.

Socialdemokratiets ærede Ordfører fremhævede, at disse Lovforslag kendetegnedes ved en særlig klar Opbygning. Jeg skal i

og for sig ikke bestride dette, men det forekommer mig dog ikke, at det er lykkedes paa alle Omraader at skrive Lovforslagene paa det, vi nu kalder almindeligt Dansk, bortset fra visse indelukkede juridiske Kredse. I allerførste Linie af Lovforslaget om Gældsbreve staaer der, at den, der udsteder et Gælds brev, mister ikke derved Indsigelser fra det Retsforhold, der gav Anledning til Gældsbreve's Udstedelse. Det er for Jurister daglig Kost, men for det almindelige Publikum vil man ikke skrive det saaledes, men sikkert saaledes: „mister derved ikke Ret til Indsigelse.“ Saa vidste man, hvad det var. Jeg kan heller ikke se, at den juridiske Videnskab lider noget Skaar derved. Det er selvfølgelig ganske uvæsentlige Ting i denne Forbindelse. I sin Helhed kan jeg altsaa tilsige vort Partis Medvirken til disse Lovforslags Gennemførelse, idet jeg dog gaar ud fra som en Selvfølge, at de maa undergives en Udvalgsbehandling.

Jeg skal ikke trætte Tinget med en meget nøje Gennemgaaelse af disse mange Lovforslag, det er ikke Stedet her at fremkomme med de Ønsker om mindre Ændringer, man kan have, det er bedre egnet til Udvalgsbehandling. I Almindelighed og i det væsentlige mener jeg, at de Ændringer, der er indført, ikke blot er — hvad de vel nok er stort set — kun en Lovfæstelse af en bestaaende Retspraksis, men ogsaa virkelige Fremskridt paa adskillige og ikke ubetydelige Omraader. Der kan sikkert ogsaa være Omraader — og jeg ved, at der er Omraader —, hvor man fra visse Sider nærer Betæneligheder, men jeg vil foretrække at fremkomme med disse mindre væsentlige Indvendinger i Udvalget. Det forekommer mig, at man maa erkende, at den højtærede Justitsminister selv har vist megen Resignation. Ministeren gentager adskillige Gange, at det er ikke just blevet, som han vilde have det, men han bøjer sig, fordi det er en Kommission, der har lavet det, og fordi det er en fællesskandinaviske Lovgivning, her er Tale om, og ligesom det er berettiget fra Ministerens Side at tage Hensyn hertil, er det selvfølgelig ogsaa berettiget at kræve af Tinget, at det viser Resignation paa de Omraader, hvor det er nødvendigt for at opfylde det ideelle Krav, der ligger bag.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at alle 5 Lovforslag henvises til Behandling i et og samme Udvalg, og at vi dèr tager de forskellige Spørgsmaal op, som jeg mener bedre lader sig drøfte dèr end ved en Behandling her i Salen.